

SÁRISÁPI HÍRMONDÓ

ŠARIŠÁPSKE
SPRÁVY

17. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

2013. OKTÓBER

Kónya Lajos: A magyarokhoz részlet

Áldott légy, magyar nép, ki a zsarnok ellen
megkínzott szívedet az utcára vitted,
ropogó gerinccel egyenesedtél fel
az emberség délceg szavait kiáltva,
véreddel írtad le a szabadság nevét -
áldott legyen fényes forradalmad, nemzet!
Őseidhez méltó tetteid sugárzón
vetődnek a világ elborult egére.
Verje meg az Isten, veretlen ne hagyja,
lobogó hitünket ki lábbal tiporta
s az idegen fegyvert ölésünkre hozta!

Halottak glóriás menete, ti küzdök,
s ti ártatlan, békés, himnuszra nyíló ajkú
zászlólengetők! Jajj, hogy mindig a zászlót
s zászlótartót lőtte a janicsár fegyver!
Testvéreink, hősi halottak, zokogva
tépjük le szívünkről a vigasz kötését:
vétkes, ki feledni képes életetek
lengedező lángját, végső lobbanását!
Verje meg az Isten, veretlen ne hagyja,
lobogó hitünket ki lábbal tiporta
s az idegen fegyvert ölésünkre hozta!

Megemlékezés az '56-os októberi forradalom és szabadságharc ünnepéről

**Október 23-án (szerdán) a 10³⁰ órai szentmisét
követően 11¹⁵ órakor**
a Millenniumi parkban
megemlékezést és koszorúzást tartunk.

Kérjük, hogy az ünnepségen résztvevők egy szál
gyertyát vagy virágot helyezzenek el az emlékműnél.

Tisztelettel várjuk a község lakosságát!

1956. október 23.

Elég lett volna annyit írnom: 1956. Magyarországon ma ezt a legtöbbet az október 23-ai eseményekkel azonosítják.

A szerkesztők azt kérték tőlem, írjak arról néhány sort, hogy az iskolákban, az oktatásban hogyan jelenik meg 1956 emléke, mit gondolnak erről a diákok. Történelem tanárként feladatomban érzem, hogy közelebb hozzam a gyerekekhez az októberi eseményeket, megértessem velük. A leggyakrabban feltett kérdés részükről: „Miért is ünnepelünk egy vereséget?“, vagy „Miért nem csatlakozott mindenki az országban, akkor győzhettek volna?!“ Persze elhangoznak lelkes mondatok is: „Én tuti ott lettem volna!“ Ilyenkor érzem azt, hogy jó dolog pedagógusnak lenni. Jó dolog látni őket lelkesedni valamiért ebben az érdektelen világban. Kérdéseik jogosak, keresik az igazságot, az utakat.

A tanítás során igyekszem bemutatni az egyszerű, hétköznapi embereket az 1956-os eseményekben. Ugyanis szerintem

ŐK csinálták a forradalmat. A 16-18 éves pesti srácok, az egyszerű gyári munkások, akik lehet, hogy véletlenül sodródtak bele az eseményekbe. Azok az emberek, gyerekek, akiket otthon vártak a szülők, feleség, testvérek. Lehet, hogy róluk sem gondolták volna, milyen erő, lelkesedés és kitartás lakozik bennük, ahogy manapság mi sem gondoljuk a fiatalokról.

A mai diákságnak nagyon nehéz megérteni, milyen körülmények voltak akkor, milyen volt a diktatúra alatt élni, de néhány tanóra után már érzik az ember felelősségét a társadalomban. Az 1956-os forradalom résztvevői remélték, egy jobb jövőben, egy eszmében, egy szabadabb világban.

Nem kudarc volt 1956, hanem hősiesség. Ezt kell ünnepelnünk, erre kell emlékeznünk! Október 23-án ezért égen értük a gyertya!

Szöke Erzsébet

A háború borzalmai Sárísápon

„Megbűnhődte már e nép, a múltat s jövőndőt” – Himnuszunk nemzeti imádságában felsóhajtunk, hiszen a gondviselés bennünket sem kímél meg a keresztől, szenvedéstől. Ha úgy tetszik: az Isten próbát állít elénk. Magyar nemzetünknek történelme során számtalan háborút, megszállást kellett elszenvednie. Kisebb hazánk, Sárísáp is sokszor szenvedett az elnyomástól, tömegeket üldöztek politikai vagy vallási nézeteik miatt. Népünk azonban újra és újra szembeszállt mindazzal, ami függetlenségünket, önbecsülésünket, keresztény gyökereinket veszélyeztette.

Plébános elődeim mindig is fontosnak tartották, hogy erről a küzdelemlről az utókornak beszámoljanak. Figyelmeztetve bennünket a múlt bűneire, hibáira, hogy tanulhassunk, fejlődhessünk Isten- és emberszeretetben.

Plébániánk és falunk történetének kezünkben maradt krónikája, a Historia Domus 1787-ben kezdődik. A második világháború, és az 56-os események előzményeinek néhány részletét megismerve kerülünk közelebb elődeink harcaihoz, szenvedéseikhez.

„1945. december 14-én vettem futószőnyeget a két mellékoltár és a főoltár részére, darabját 39.47 pengőért Esztergomban, mert a boltban kiárusítás volt. A búza ára hivatalosan 40 pengő. Feketéznek mindenfelé. Feketén a búza 200 pengő! Vagyis hivatalosan a búza kg-ja 6, feketén 36 pengő.

Budapest három oldalról körülvéve. Ipolyság elveszett. Kassától Északra még harcok dúltak. Az arcvonal a Balaton déli felétől Székesfehérvár érintésével a Csepel-szigetig tart. Váctól 2 kilométerre Medvec és Kassa fölöttig tart.

Közeledik a karácsony a béke és a szeretet ünnepe, de mindenütt gyűlölet, harc tombol. Mindenki rendesen, békében szeretné várni a Kis-Jézust, de hiába ég minden lélek mélyén a békevág, érezzük, hogy a háború borzalmaival szembe kell néznünk.

A harci zaj egyre erősödik Budapest felől. Az orosz haderő éppen a szentestén erős gyűrűvel fogja a fővárost, ugyanakkor a német sereg visszavonulóban van nyugat felé. Csak nézünk, amikor a karácsonyi nagymiséről kijövet orosz tankok érkeznek a faluba. Már csak gondoltuk, hogy puskalövés nélkül sikerül átvészelnünk a háborút és a megszállást, de csalódtunk. A németeket csak Nyerges, Süttő vidékéig szorították vissza az oroszok, de itt nem állt meg a front, hanem a németek ellentámadásba mentek át. A visszavonuló oroszokat a német bombázók zavarták, és 1945 január 3-án falunkba is ledobtak néhány bombát, amellyel bizony nem csekély kárt okoztak a lakóházakban.

Szerencsétlenségünkre éppen itt állt meg a front a faluban. A Hangya Szövetkezet és a Szent István út volt a határ az orosz és német erők között. Mikor a németek bejöttek a községbe, ellenséges megfigyelőket sejtve a templomtoronyban, néhány ágyúlovással lesöpörték a templom tetejét úgy annyira, hogy a harangok is zuhanni kezdtek, de az erős gerendázat útjukban megállította őket. A legnagyobb harang és a lélekharang össze is törött. Ez január 6-án vízkereszt ünnepén történt.

A bombázástól félve, nagyon sokan mindenüket otthagya, hogy csupán életüket megmentésük, a bányába vonultak, ahol biztonságban érezve magukat azt gondolták, hogy egy-két nap múlva a bombázás elmúltával visszatérnek otthonukba.

A front azonban a faluban akadt meg. Az éhség miatt nem lehetett a tárnában maradni. Nagyon kevesen a harc közepete is visszajöttek a faluba, de legtöbbjüket az oroszok a front mögé, a közeli falvakba vezényelték. Én a németek megszállta részre kerültem, a templom mögötti Gurinéknél szőlőjében voltam, a plébániát ugyanis állandóan lövették.

Akik otthon maradtak, azokat a kiürítés veszélye fenyegette, sőt legtöbbjüket el is érte mindkét részen. Nekem is távoznom kellett a plébániáról, szerencse azonban, hogy a falu határát nem kellett elhagynom, hanem egy ideig a Gurinéknél pincéjében, majd a majorban, Kreiszéknél tartózkodtam. Rettenetes idők voltak ezek. Az állandó aknázás és géppuskaropogás miatt mindenki a pincében vakond módjára szenvedte a háború borzalmaival küzdve a tél és az élelmezés nehézségeivel szemben is.

Attól is rettegni kellett állandóan, hogy kikergetik óvóhelyükről. A kiürítés nem is a civilek védelmi szempontjai miatt történt legtöbbször, hanem, hogy könnyebb legyen a tolvajlás, zabrálás. Ilyen sötét lelkű emberek a templomba is behatoltak, és nagy értékeket loptak el onnan. Valakinek az oltárszőnyegre, a legszebb miseruhára is szüksége volt a többi apróbb érték mellett. A plébániát sem kerültk el a tolvajok. Ehhez járult még a néhány akna és ágyúgolyótalálat is, amelyek a káplánszobát és az irodát teljesen lerombolták. A lakás hátsó részét szintén erősen megrongálták. Az istállók teljesen leégtek. Ez a szörnyű állapot január 3-tól egészen március 23-ig, tehát majdnem három hónapig tartott. Pusztulás, rombolás mindenütt. A legnagyobb baj az volt, hogy a háború következtében 116 hívem életét veszítette. Őket egy-egy csendesebb időben az udvarokon földelték el gyorsan, majd március 23-24-én a temetőben helyeztük el őket örök nyugalomra. Az anyagi kár is rettenetesen nagy volt. Nemcsak a plébánia, hanem a falu legnagyobb része is a pusztulás képét mutatta. A templom belseje, hála a jó Istennek, ép maradt. A torony és a tető nagy része elpusztult, amint a mellékelt fénykép is mutatja. Az orgona szintén megsérült és egyelőre használhatatlan, így most a harmónium pótolja.

Az emberek arcát a sok szenvedés, nélkülözés bizony nagyon megváltoztatta, szomorú képpel bújtak elő a pincéből és sírva tekintettek rá a romhalmazra.”

„1956. okt. 23. A forradalmi hangulat Sárísápra is kiterjedt. A helyiek tartózkodtak ugyan minden nagyobb túlzástól, de a csillagok itt is lekerültek a házakról, kapukról, középületekről. A templomba járók száma hirtelen megnövekedett. Szentkarácsony éjjelén zenekaros szentmise volt. Sokan keresni kezdték a pappal a rég megszakított kapcsolatot. Újév táján azonban újra a szigorú vonal lépett életbe. Újra ijedten húzták be magukat az emberek. Újra nem mertek hitet tenni Isten és vallásuk mellett. Az úgynevezett Zgyerka keresztet Annavölgy határában kétszer is ledöntötték gyalázatos lelkű és gyalázatos kezű emberek. De aztán meg is csinálták. – Templomba, hittanra az orosz csapatok bevonulása után még kevesebben jártak, mint azelőtt. A Magyar Szocialista Munkáspárt, vagyis az újnevű kommunista párt újra átvette egyeduralmát a nép fölött.”

Lukács József
plébános

Elismerés Sárisáp polgármesterének

A Bánya-, Energia- és Ipari Dolgozók Szakszervezete júniusban pályázatot írt ki a településeken élő aktív- és nyugdíjas bányász közösségek támogatását, a bányász hagyományok

és emlékek ápolását lelkiismeretesen végző polgármesterek elismerésére.

Sárisáp Község Önkormányzatának Oktatási, Kulturális és Sport Bizottsága, valamint a Bányász Szakszervezeti Szövetség Sárisápi nyugdíjas alapszervezete is benyújtotta pályázatát, melyben községünk polgármesterét, Kollár Károlyt javasolta az országos elismerésre.

Polgármester úr munkájára jellemző a bányászhagyományok ápolása, melyben kiemelt szerepet kap az évenkénti bányásznapi, és Borbála-napi rendezvénysorozat, valamint az 1947. januárjában történt annavölgyi szerencsétlenség bányász áldozatairól való megemlékezés.

Munkája során mindig ügyel arra, hogy a bányászünnepek tartalommal történő megtöltésén túl színes, változatos kulturális események is tarkítsák a programot.

A BSZSZ Sárisápi Szervezetének működését nemcsak erkölcsi, hanem anyagi hozzájárulással is támogatja az általa vezetete önkormányzat.

1849. október 6.

Október 7-én – hétfőn – délelőtt mécsesek gyúltak az általános iskola „C” épületének aulájában. A hagyományokhoz híven idén is a nyolcadik osztályos tanulók közreműködésével, irodalmi összeállítással emlékeztünk meg az aradi tizenhárom vértanú haláláról.

Katonák, tábornokok voltak, akik a fegyelmet, a harcokban megszerzett dicsőséget, a haza szeretetét tartották a legfontosabbnak életük folyamán. A szabadságharc hívó szavára katonai tudásukat adták azért, hogy Magyarország független és szabad legyen. Életük azzal zárult, hogy rajtuk statuáltak példát a megtorlásra. Hősök voltak ők, akiket hazánk történelmében csakis arany betűkkel lehet illetni, mert vérüket, életüket áldozták a szabadságért.

Minden magyar embernek tudni, ismerni, tisztelni kell nevüket, tetteiket!

Részlet Kossuth Lajos 1890. szeptember 20-án Torinóban kelt leveléből:

„...Legyenek a szentemlékű vértanúk poraikban, szellemeikben a haza szabadság Istenének legjobb áldásaival az örökké valóságban keresztül!...”

L. V.É.

A benyújtott pályázatok elbírálása után augusztus 29-én, az Országos Bányásznapi ünnepségen, Gyöngyösön adták át a kitüntetések.

Valamennyien nagy örömmel szereztünk tudomást róla, hogy **KOLLÁR KÁROLY** munkáját **ezüst bányászgyűrű** adományozásával köszönte meg a szakszervezet.

A kitüntetéshez szívből gratulálunk, további munkájához sok sikert és jó egészséget kívánunk!

Ligetiné Vass Éva
O.K.S. Bizottság

Meghívó

Annavölgy és Sárisáp Kertbarátainak és Borbarátnőinek Egyesülete vezetősége meghív minden tisztelt sárisápi lakost baráti körével együtt a

2013. november 9-én

20 órától hajnal 4 óráig tartó

9. BÚCSÚNAPI BORÁSZBÁL-ra.

A rendezvény helyszíne a Sárisápi Bányász Művelődési Ház nagyterme, ahol a kellemesen vidám szórakozás garantált. A Művelődési Ház büféjét működtető Alibi Presszó biztosítja a jó hangulathoz az italokat, az élőzenét pedig a sárisápi GRAMOFON EGYÜTTES szolgáltatja Janovich István vezetésével.

Belépőjegyek elővételben 1.500.- Ft-ért kaphatók, a tombola ára 200.- Ft. Asztalfoglalás a belépők vásárlásának sorrendjében történik. Keressék jegyvárusító aktivistáinkat.

Nyitótáncot táncol a

Tokodi PÁ-DI-DI táncegyüttes.

Tombolatárgy-felajánlásokat köszönettel veszünk!

Mulassuk át együtt az éjszakát!

A rendezők minden érdeklődőt és szórakozni vágyót megtisztelő szeretettel várnak.

Túra az Alacsony-Tátra gerincén

A hagyományokhoz hűen augusztus végén ismét útra kelt a S.E.T.É.T. (Sárisápi Egyesült Tátramászók Épkézláb Társasága) csapata. Idén elsőszámú feladatként az Alacsony Tátra legmagasabb csúcsának, a 2043 m magas Gyömbérnek a meghódítását tűztük ki.

A korai indulás, és a málnapálinkával (malinovica) kelőképpen megünnepelt határátlépés után a Garam mentén haladva utunk első állomása Revistye vára volt. A folyó feletti sziklán álló erősséget nagyon megtépták a történelem viharai. A még álló falak közül az egyre jobban tűző nap erejétől felszálló köd nagyszerű kilátást engedett a környező hegyekre, és a Garam völgyére. Besztercebánya és Rózsahegy érintésével már a történelmi Liptó vármegye területén értünk a Stanisovskai völgybe, ahol sárisápi bányász őseinkhez méltón fejlámpákkal indultunk barlangtúrára. A napközbeni sűrű torokzártatás után a napi utolsó program lábáztatás! Liptószentiván faluban egy gyógytavacsát ültünk körbe. Szerencsére halak nem voltak benne, mert az egész napi gyaloglás után áztatott lábaink jelentős puszítást okoztak volna a tó élővilágában. Szállásunkra érve elfoglaltuk szobáinkat, aztán egymásét, de végül a szálloda kisebb átrendezésével mindenki ágyhoz jutott és nyugovóra tért. A hotel egyébként majdnem minden szempontból megfelelt előzetesen viccesnek gondolt „elvárásainknak”- egyik felén autópálya lesz, a másik felén vasút, a közelben pedig repülőtér. Repülőtér az nem volt, de vasútállomás és forgalmas főút az igen. Egy éjszaka után már kívülről tudtuk a vasúti menetrendet, éberem lehetett aludni, és a fél hatos porprádi gyorsra ébredni.

Túránk második napján következett a fő erőpróba az Alacsony-Tátra két legmagasabb csúcsa, a Chopok és a Gyömbér közötti gerinctúra, a Deményfalvi nyereg érintésével. A tapasztalt hegymászók szerint a hegyi túrák kellékei a szalonna, a csokoládé és a pálinka. Mi az utóbbiból rendelkezünk jelentős készletekkel egyrészt energiapótlás, másrészt bátorítás céljából. Elég gyakran bátorítottuk magunkat, és nem tűnt föl hogy a szlovák túrázók nem követik ezt a módszert. Ők ugyanis tudják, hogy a csúcsról épségben le is kell érni, és nem árt visszatalálni a kiindulási pontra. Végül azért mi is teljesítettük a távot, nem kellett szégyenkezniünk, mégis „égett a képünk”, mert jól lesültünk a tűző napon.

Hazaindulásunk napján a szállodánknak helyt adó kisváros, Liptóújjár nevezetességeivel ismerkedtünk. Egy tó partján áll a középkori vár maradványa, amit egy szépen felújított reneszánsz kastély vesz körbe. A várat egy ideig a Balassi család is birtokolta, és gyakran megfordult a falai közt Balassi Bálint. Felmásztunk a közeli sziklán lévő kilátóra is, ahonnan már látszottak a gyülekező felhők. A szentkereszti evangélikus fatemplomhoz esőben érkeztünk, de szerencsére utolsó megállóhelyünkönél, Lucski faluban már csak a gyönyörű látványt nyújtó vízesésben zuhogott a víz, az eső elállt.

Sokszor elfáradtunk, de mindenért kárpótolt a gyönyörű táj az Alacsony-Tátra, és a Liptói régió szépsége. Ezért úgy döntöttünk: Készülj Szlovákia, készüljeteek szlovák sörgyarak, jövőre újra jövünk!

s.a.f.

„Jó sport a lósport...”

A Csolnok és Környéke Körzeti Általános Iskola a TÁMOP 3.1.4-12/2. 2012-es pályázatán közösen nyert pályázatán közösen nyert 171 millió forintot.

A március óta tartó projekt eddig is számos érdekes és izgalmas programot biztosított diákjainknak. Szeptemberben kezdődött a lovaglásoktatás, melyen 30 gyerek 10 alkalommal vehet részt.

A foglalkozások Bajnán, egy lovastanyán szép környezetben, nyugodt légkörben, segítőkész, türelmes oktatók vezetésével zajlanak. Kun Vanessa és Révész Éva osztja meg velünk élményeit:

„A foglalkozás elején lecsutakoljuk a lovakat és felnyergeljük őket. Ezután két csoportban dolgozunk: osztályban és futószáron. Az osztályban lovaglók a következő feladatokat hajtják végre: tanügetés, könnyüügetés, állvaügetés, járóiskola. A végén a gyerekekkel lesétáltatják a lovakat.

A futószáron lovaglók választhatnak a lovastorna és a sima lovaglás között. A lovastorna során különböző gyakorlatokat hajtunk végre a lovon.

Például: nyereg nélkül teljes fordulat, malomkörzés, zászló (térdelésben jobb kéz előre, bal láb hátra nyújtása)

Az óra végén bevezetjük lovainkat az istállóba, mindegyiket a saját bokszába. Leszerszámozzuk őket, a nyeret és a kantárt bevisszük a „nyergesbe”. A végén adhatunk jutalmul répát vagy almát a lovaknak.”

Minden résztvevő gyerek egyetért Byron sorraival:

„A ló az ember után a legdicsebb teremtes,
a legnemesebb foglalkozás
a lótenyésztés,
a legszebb multság a nyargalás
és a legjobb dolog a lónak
etetése és ápolása!”

H. L.A.

60 éves évforduló

Megragadom azt a lehetőséget, hogy pár mondatban leírhatom, milyen alkalomra készül családunk.

Szüleim 60. házassági évfordulóját készülünk ünnepelni, akik 1953. október 24-én kötöttek házasságot itt, Sárisápon.

Kicsit több mint egy évre rá, megszületett bátyám, Feri, és tizenkét év múlva én. Minden nehézség ellenére nekiláttak családi házuk felépítéséhez, ami a mai napig biztonságot és melegséget sugároz. E melegség szerető szívükből és tiszta, őszinte érzéseikből árad.

Unokáik: Zsolti, Ági, Zsanett és Anett, nagy boldogságot jelentenek számukra. Dédunokájuk, Máté – aki négyéves, szépségével, szeretetével, kedvességével, gondoskodásával és vidám természetével minden találkozásukkor új erőt ad dédimamának, és dédipapának.

Őszinte szívvel köszönöm nekik, hogy házasségeiket szeretettel és törődéssel élik, és az egész család nevében azt kívánom, hogy még nagyon sokáig így legyen!

„Tudod, még mindig azt gondolom, hogy megéri hinni. Megéri bízni, szeretni, álmodozni, boldognak lenni...”

Nemrég olvastam e „Tanmesét”, ami azóta több okból is a kedvencem lett, úgy gondolom, sokunk számára példaértékű lehet, a szüleim jutnak eszembe róla:

Egy nap a diák megkérdezte a tanártól, hogy „Mi az a szerelem?”

„Ahhoz, hogy meg tudjam válaszolni a kérdésed, menj ki a mezőre és válaszd ki a legnagyobb búzát, amit csak találsz, és hozd el nekem.” –válaszolta a tanár.

„A szabály az, hogy a mezőn csak egyszer mehetsz keresztül, és nem fordulhatsz vissza egy olyan búzáért, amit már elhagytál.” - tette hozzá.

A diák felöltözött és kiment a mezőre. Az első soron haladva, talált egy nagy növényt, de úgy gondolta, hátha lesz még ettől is nagyobb a többi sorban, ami csak rá vár. Aztán meglátott egy másik példányt, ez még nagyobb volt. Viszont még mindig úgy gondolta, hogy talán beljebb a sorok között lesz egy hatalmas, ezért ezt sem szakította le.

Telt az idő és már lassan túl volt a búzátábla felén, amikor azt vette észre, hogy az itt található növények meg se közelítik méretben azokat, amiket eddig látott. Elgondolkodott és már bánta, hogy nem szakított le egyet közülük.

Amikor a végére ért, visszaindult az iskolába a tanárhoz üres kézzel.

„Ez a szerelem!” –mondta rögvest tanárnő.

„Mindig kutatsz egy jobb után, és csak később jössz rá, hogy az igazit már elmulasztottad.”

„Akkor mi a házasság tanárnő?” –kérdezte a tanuló.

„Ahhoz, hogy tudjak válaszolni neked erre a kérdésre, menj ki a kukoricamezőre, válaszd ki a legnagyobb kukoricát, és hozd ide nekem.” - felelte.

„A szabály ugyan az. Nem fordulhatsz vissza sosem.” - tette hozzá.

A diák kiment a kukoricásba. Most már tapasztalattal a háta mögött, nem akarta elkövetni az előbbi hibáját. A kukoricás közepén leszakított egy közepes nagyságú kukoricát, és visszaindult vele az iskolába.

„Ezúttal, hoztál nekem kukoricát.” - fogadta a tanárnő.

„Kerestél egyet, ami szép, és hittél benne, hogy ez lesz a legjobb választásod, mindközül.” - tette hozzá.

„Ez a házasság!”

Schrammelné Mosonyi Erzsébet

Rovatunk folytatásaként most engedjék meg, hogy egy újabb falubeli mesterembert mutassunk be az olvasónak. Izsó János cipészt valószínűleg sokan ismerik a faluban, bár cipézműhelye nem helyben található, néhány évvel ezelőtt ugyanis Piliscsabán nyitotta meg első saját üzletét. A csabaiak azóta felfedezték maguknak az aprócska kis cipőjavító műhelyt, ahonnan a különböző lábbelik megújult állapotban kerülnek vissza tulajdonosaikhoz.

Az időben ne szaladjunk túlságosan előre, János elmesélte nekünk, hogyan is tanult bele ebbe a különleges mesterségbe:

Bár eredeti szakmám villanyszerelő, sosem szerettem igazán az építőiparban dolgozni. Egy barátom révén kerültem a 90-es években Dorogra, Tóth Gyula cipésmester mellé, ahol 8 évig dolgoztam. Ez idő alatt tanultam ki a mesterség minden csinját-bínját. Később az elméleti vizsgát is letettem. Ezután 6-7 évig más irányt vett az életem, villanyszerelőként, majd lakástakarékkal kereskedő ügynökként is dolgoztam. Ezekben az években fogalmazódott meg bennem, hogy cipézként saját cipőjavító műhelyt nyissak. Később a gazdasági válság miatt váltanom kellett, és ekkor realizálódott az elképzelésem. A feleségemmel együtt kezdtünk bele a vállalkozásba. Manufaktúra-szerű munkamegosztással dolgozunk. Annamária csinálja a varrásokat, én végzem a ragasztást, sarkalást, talpalást. A cipész szakmában a főszezon az őszi - téli időszak, most is rengeteg a tennivaló az üzletben. Nyáron kevesebb a munka, a kettő valahol kiegyenlíti egymást. Próbálunk rugalmasak, nyitottak lenni, minden kihíváshoz pozitívan hozzáállni, így sokszor

Mesteremberek

találnak meg bennünket különleges feladatokkal. Ebben is különbözünk a többi cipőjavítótól, nem szívesen mondunk nemet semmilyen problémás munkára, mert hiszünk benne, hogy ha jól végezzük a dolgunkat, az más ajánlásokat hozhat magával. Ilyen különleges kívánság volt például egy bőrből kidolgozott pipatartó elkészítése, amely a régi pásztorsubák praktikus kiegészítője. Rögtön a piliscsabai üzlet nyitása után, karácsony előtt két héttel talált ránk az egyik vevő ezzel a furcsa kívánsággal, amelyet aztán nagy örömeire sikerült elkészíteni neki.

Különböző, a lovassporttal kapcsolatos bőr kiegészítők varrását, javítását is elvállaljuk, és bár a lószórallergiám ilyenkor kegyetlenül jelez, hogy talán nem kellene, mégsem tudok nemet mondani. Különleges feladat a szakmában a túrabakancsok javítása, talpcseréje. Tudtommal rajtunk kívül az országban egyetlen cipőjavító vállalja a speciális „vibram” talpak cseréjét.

Másfél éve, tavaly májusban Pomázon is nyitottunk egy cipőjavító műhelyt. A piliscsabai tapasztalatokkal felvértezve, a pomázi lehetőségek feltérképezése után vágtunk bele a második üzletbe. Jelenleg Annamária dolgozik a piliscsabai telephelyen, én pedig Pomázon vagyok. Ha azonban az adott feladat úgy kívánja, a munkákat menet közben megcseréljük, a határidőket így is tartani tudjuk, és ez bizony nagyon fontos szempont. Mindeközben esténként otthon megtalálnak bennünket a sárisápiak is a javításra váró lábbelikkal, ilyen módon nem szakadtunk el teljesen a településtől. Ami pedig a jövőt illeti, távlati terveink között szerepel, hogy ha lehetőség nyílik rá és meg tudjuk teremteni a szükséges infrastruktúrát, akkor nagyobb cipőüzletek garanciális javítási munkáit is elvállaljuk.

Köszönöm a beszélgetést! További sok sikert kívánok!

Juráseké Pfluger Éva

Hogyan lettem ásványgyűjtő?

Amikor édesapám az annavölgyi szénbányában dolgozott, egyik napon meglepett egy nagy almazöld áttetsző kővel. Akkor még nem foglalkoztatott az ásványok világa, így a nagy zöld követ a sziklakertben helyeztem el. Később gyermekeim színes kövecskéket hoztak iskolai kirándulásokról és ekkor eszembe jutott a nagy zöld kő, amit édesapámtól kaptam. Sitelve szétdobtam a sziklakertet és a zöld ásványból kisebb almanagyságú darabot találtam, nagy részét az erózió elmálasztotta. Nagyon örültem a maradéknak is, mert akkor már tudtam, hogy ez az ásvány, melynek rétege a szénbánya meddőjébe szorult, kitermelés következtében került felszínre. Neve FLUORIT. Ekkor kezdtem érdeklődni az ásványok iránt.

A piacon árusítók köveit megcsodáltam, és néha vettem is egy-egy darabot. Később ásványkiállításokra jártunk családommal a Petőfi Csarnokba, ahol nagy mennyiségben láthattam a Föld kincseit. A világ minden részéről Amerikától

Ausztráliáig jöttek ásványokat árusítók, köztük sok hazalátogató magyar, és az érdeklődők elé tárták gyönyörű ásványaikat, melyek a Föld történetével szoros kapcsolatban vannak.

Egyesek izzón-forró olvadékból keletkeztek a Föld belsejében és a vulkánok lávájával kerültek a felszínre, vagy a termálforrások nyomaként maradtak ránk a barlangok falán.

Hazai kirándulások közben is, ha elég figyelmesek vagyunk, találhatunk ásványokat. Csak ajánlani tudom fiatalnak-idősnek az ásványok gyűjtését. Általuk érdekes információk jutnak birtokunkba a Föld történetéről.

Szeptember hónapban az Idősek Klubjában bemutattam gyűjteményemet. Minden ásványomhoz köt egy személyes emlék. A klubtagok kézbe vehették, és megszemlélhették a gyönyörű darabokat, és beszélgettünk a színes kőzetekről.

*Farda Lajosné
Sárisáp*

Gyúrjunk rá az írásra

Az idei ősztől korábban köszöntött be, mint amire számítottunk, így gyermekeink szabadidejük nagy részét a házban kénytelenek eltölteni. Szülőként és gyakorló óvónőként tudom, hogy nem egyszerű feladat energiájukat lekötni, figyelmüket, érdeklődésüket hasznos dolgok iránt felkelteni.

Van viszont egy régi, jól bevált, megunhatatlan játék, mely mindenkinek a tarsolyában ott lehet, és különösebb motivációt sem igényel megszerettetni a gyerekekkel. Ez nem más, mint a gyurmázás. Amellett, hogy ez a tevékenység nagyon közkedvelt a kicsik körében, ha magunk készítjük az alapanyagot nem is költséges. A legfontosabb mégis amit ezzel gyerekeinknek adhatunk, az hogy játszva fejlődik a fantáziájuk és finommotoros mozgásuk. A finommotorika alakulása függvénye a kézfeizmok fejlettségének, az ujjak izomfejlettségének. Ezek alapvetően megszabják a rajz- és íráskészség alakulását. Ahhoz, hogy megfelelő legyen a betűk leírásához szükséges képesség, a finommotorikus mozgások fejlesztésére, csiszolására van szüksége a gyermeknek.

Óvodában – főleg kiscsoportban – sokszor kerítünk alkalmat a gyurmával való alkotásra, később a színesceruzák mellett ezt szabadon a szabályok betartása mellett bármikor elővehetik

a gyerekek. Gyurkálják, melegítik, lapítják, sodorják, a gyurmából készíthető tárgyak, formák tárháza végtelen. A remekművek elkészültéhez elengedhetetlen a kicsi ujjak aktív részvétele, az érzés, hogy erősen kell nyomni, sodorni, vagy lágyan. Kiscsoportban még egyszerűbb formákat készítenek a gyerekek, sodrással kígyót, csigát, lapítással palacsintát. Nagycsoportban, ahogy fejlődik a kézügyességük és élénkül a fantáziájuk, már készítenek állatokat, különböző tárgyakat, embereket, fákat.

Végezetül egy jól bevált, sokszor kipróbált gyurmarecept. Jó játékot!

FŐZŐS SÓLISZT GYURMA

Hozzávalók: 20 dkg liszt, 10 dkg só, 3 dl víz, 1 dl étolaj, 1 ek. citromsav. Ezt egy teflonedényben célszerű összekavarni, s addig „főzni” (igazából csak melegíteni), míg össze nem áll. Én a natúr színből szoktam ezt az adagot elkészíteni, a színeztekből csak mindennek a felét teszem bele, így is lesz egy jó öklömnyi gyurmánk a végén. A színezőt akkor kell hozzáadni, amikor már majdnem teljesen összeállt, színezhetjük temperával, ételfestékkel, tojásfestékkel, fűszerekkel stb....

Bíber Dóra

Asztalitenisz Sárísápon

A tavalyi évhez hasonlóan idén is elindult az asztalitenisz edzés az általános iskola tornatermében.

Gyerekeknek minden pénteken 16:30-tól 18:30-ig, felnőtteknek minden kedden és pénteken 18:30-tól 20:30-ig. A megjelenés kényelmes ruhában és cipőben ajánlott.

Az edzések folyamán szeretnénk egy felnőtt csapatot is létrehozni, mellyel jövőre Sárísáp is bekapcsolódhatna a megyei asztalitenisz bajnokságba, így várjuk versenyzellellemmel megáldott asztalitenisz-kedvelőket is!

A foglalkozáson való részvétellel ingyenes, a jókedv garántált.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Palkovics János

Testvéri összeruccanás

Mint már több alkalommal, idén is meglátogattuk a sárísápi testvéreinket. Közel harminc személy vett részt ezen a látogatás-kiránduláson. Az odautazás nagyon kellemes volt és hamar eltelt, ugyanis tudtuk, hogy szeretettel fogadnak majd bennünket.

A családias hangulathoz az is hozzájárult, hogy szinte mindannyian, akik Jegenyéről utaztunk oda, családoknál voltunk elszállásolva.

Aktív résztvevői voltunk a Szent István napi programoknak. Ilyen volt a táncsoportunk fellépése, szekeres felvonulás, tájház látogatás, bográcsozás és sok más egyéb.

Belepillanthattunk abba, hogyan ünnepelnek a sárísápiak, illetve annak is örültünk, hogy együtt bulizhattunk velük az utcabálon is.

Úgy érezzük, a közös együttléteket tovább erősítik a testvérfalvi kapcsolatot. Kellemes érzéssel jöttünk el Sárísápról azzal a gondolattal telítődve, hogy minél előbb találkozhassunk.

*Ferencz Gábor
tanító*

FOGÁSZATI SZAKRENDELÉS

A településen a fogorvosi alapellátást
október 1-jétől
dr. Faragó Erik fogorvos látja el.

Rendelési idő

hétfő:	12 ⁰⁰ -20 ⁰⁰
kedd:	8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
szerda:	8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
csütörtök:	12 ⁰⁰ -18 ⁰⁰
péntek:	---

Telefon:

rendelési időben 33/518-329,
rendelési időn kívül 06-20-294-60-94.

Hulladékgazdálkodással kapcsolatos változások

A hulladékgazdálkodás körében bekövetkező változásokról az alábbiak szerint tájékoztatom Sárisáp község lakosságát.

Az önkormányzati törvény 13. § (1) bekezdés 19. pontja rendelkezik arról, hogy helyben ellátandó közfeladat a hulladékgazdálkodás. Jelenleg a településen a Saubermacher Magyarország Kft. végzi ezt a feladatot egy közszolgáltatási keretszerződés útján. Mint az élet minden területén - a közelmúltban - a hulladékgazdálkodással kapcsolatban is történtek jogszabályi változások, új hulladékgazdálkodási törvényt fogadott el az országgyűlés és ennek alapján a végrehajtási rendeletek is módosultak.

Tekintettel a rezsielőemelésre és egyéb más szolgáltatói oldalon költséget keletkeztető tényezőre, úgymint útdíjra, felügyeleti díj bevezetésére, a Saubermacher cégcsoport tulajdonosi köre úgy döntött, hogy kivonul a lakossági kommunális hulladékgyűjtési piacáról. Ennek következtében a Saubermacher Magyarország Kft. a Sárisáp Község Önkormányzatával kötött közszolgáltatási szerződést felbontotta. A Saubermacher Kft. 2013. november 30-ig biztosítja Sárisáp településen a szolgáltatást.

Mindezek a változások azt a kötelezettséget rótták az önkormányzatra, hogy új megoldásokat keressen a hulladékgyűjtéssel kapcsolatban.

A Saubermacher Magyarország Kft. a dorogi kistérség valamennyi településén felmondta a szerződéseket, így célszerű volt ebben a kérdésben együttesen fellépni. Sárisáp Község Önkormányzat Képviselő-testülete 92/2013. (VII.23.) önkormányzati határozattal, hulladékgazdálkodási feladatellátással jelentkező hatáskörét a Dorogi Többcélú Kistérségi Társulásra ruházta, tette mindezt azért, hogy előnyösebb piaci viszonyok mellett együttes (15 település) közbeszerzés kiírására lehessen sort keríteni, továbbá hogy a településen 2013. december 1-jétől folyamatos szolgáltatás biztosítva legyen a lakók számára. Jelenleg a közbeszerzési eljárás ajánlatelési szakaszának folyamata zajlik. A hulladékgazdálkodással kapcsolatos közszolgáltatás változásairól, új közszolgáltatóról, szolgáltatási napokról a kábeltévéen keresztül folyamatos tájékoztatást adunk.

*dr. Szax Márta Veronika
jegyző*

FALUGYŰLÉS

Sárisáp Község Önkormányzata **2013. november 15-én** 17⁰⁰ órakor a Művelődési Ház oszlopos termében falugyűlést tart, majd azt követően közmeghallgatásra kerül sor.

A napirendi pontok között szerepel a Sárisápi Kábeltévé hálózat felújításával kapcsolatos tájékoztató, a hulladékgazdálkodási feladatok szervezése 2014. évtől, az önkormányzat 2013. évi tevékenységéről szóló tájékoztatás.

Kérjük községünk lakóit, hogy a falugyűlésen minél nagyobb számban vegyenek részt.

EB Lengyelországban

A Sárisápi Hírmondó olvasói márciusi számunkban már megismerkedhettek Nardelotti Zoltánnal, aki a kickboksztörténet junior korosztályú magyar bajnoka és számos nemzetközi verseny győztese.

A Győrben tanuló és az Esztergomi Kickboksztörtegyesület színeiben versenyző sárisápi

fiú, Zrínyi Miklós szövetségi kapitány meghívására szeptember 14-22. közt részt vett a Lengyelországban megrendezett Európa Bajnokságon, ahol valamennyiünk nagy öröme és büszkeségére ezüstérmét szerzett.

Találkozásunkkor erről a versenyről kérdeztem.

- Hogy zajlott a felkészülésed és kik a mestereid Zoli?
- A magyar bajnoki cím megszerzése után kaptam meghívást a válogatottba. A felkészülés két edzőtáborral kezdődött; júliusban az alapozás, augusztusban a formába hozás céljából.

Az eddig begyakorolt stílus helyett egy másik küzdőmódot választottunk, talán ez is az oka, hogy az EB-n nem sikerült a győzelem a döntőben.

Hétköznaponként négy órát edzek Győrben Csányi János, Horváth Gyula és Vlasich Róbert irányításával.

- Szívesen hallanánk a versenyről is. Idehaza sajnos egyetlen sportsztorra sem közvetítette az eseményt, csak az interneten keresztül szurkolhattunk.
- A K1 kategória junior versenyzőjeként két mérkőzést kellett játszani. Minden meccs 3x2 perces, és három bíró pontoz. Persze lehet K.O.-val is győzni.

Az első ellenfelem egy fehérorosz fiú volt, őt rászámolással győztem le. A döntőben bosnyák ellenfelet kaptam, aki - szoros, - 2:1-es pontozással legyőzött. A bírók véleményével persze nem értek egyet, ennek ellenére nagyon örültem az ezüstérmemnek. Jövőre majd tovább fényesítem.

- Kedves Zoli! Az eredményedhez szívből gratulálok és további szép sportsikereket kívánok!

Úgy tudom nemrég - október 11-én - ünnepelted a születésnapod. Ez alkalomból Isten éltesen sokáig és köszönöm, hogy beszélgethettünk!

L. V.É.

Véradás

2013. november 14-én 11⁰⁰-16⁰⁰ óráig a Művelődési Házban.
Minden segítőkész embert szeretettel várunk.

Vöröskereszt

Szerkesztők: Farkasné Bánhidi Zsuzsanna, Hunyadiné Dombovári Éva,
Jurásekne Pfluger Éva, Ligetiné Vass Éva

Felelős kiadó: Kollár Károly polgármester

Nyomdai munka: Táltos Nyomda, Győr - **Tördelés:** Kollár Gábor János - ISSN 2062-9303